

Bc. Kryštof Peřestý - Živá Liteň
Oponentský posudek diplomové práce

Kryštof Peřestý pojal koncepci revitalizace zámku Liteň velmi specifickým způsobem. Na základě analýzy obce a jejích rozvojových možností dospěl k závěru, že namísto konverze stávajících hospodářských budov zámeckého areálu je třeba radikální řez v podobě rozsáhlých demolic a náhrady novou urbanistickou strukturou. Toto řešení je sice v rozporu s vlastním zadáním práce, avšak lze jej v krajním případě možné teoreticky připustit. Podmínka akceptace takového extrémního přístupu je však zřejmá: návrh musí být urbanistickým pojetím i architektonickou kvalitou přesvědčivý natolik, aby bylo možno s čistým svědomím oželeť ztrátu historických budov i celého původního urbanistického konceptu.

Co tedy projekt přináší? Autor se rozhodl potlačit monumentální kompozici hospodářského dvora ubouráním většiny jeho křídel a vložení nové zástavby, která má zjevně evokovat rostlou vesnickou strukturu. Iluzi historické vesnice zde posiluje jak nepravidelné urbanistické rozmístění budov, tak jejich názvy (kulturní stodola, usedlost). Cílenému rurálnímu historismu je přizpůsobena i architektura navržených objektů, které se snaží maximálně přiblížit formám archetypální vesnické zástavby. Středobodem nové zástavby je „kulturní stodola“, která je umístěním i monumentalitou zjevnou konkurencí zámku.

Přiznám se, že jsem z předloženého projektu spíše rozpačitý. Obávám se, že radikální demoliční zásahy, označené v popisku poněkud eufemisticky za „konceptuální odstranění“ z důvodu „technického stavu, stáří a obtížně zhodnotitelné kvality,“ lze jen těžko odůvodnit vytvořením urbanisticky roztržité struktury, která nemůže vyvážit původní velkorysost a historickou autenticitu areálu. Prvotní nápad byl zajímavý a jistě stál za prověření – které však mělo velmi rychle ukázat, že tudy cesta patrně nevede. Konverze zámeckého areálu v pokus o rostlou vesnickou zástavbu je z architektonického hlediska idea velmi bizarní a ve výsledku nepříliš přesvědčivá. Za nejproblematictější prvek považuji zmíněnou stodolu: historické budovy, které doplňovaly a pointovaly zámeckou stavbu, autor odstraňuje, aby je nahradil robustní budovou, jež je hmotou i asymetrickým umístěním zcela nevhodnou konkurencí dominantní zámecké budovy.

Oceňuji neotřelou invenci, se kterou autor do projektu vstoupil. Domnívám se však, že měla být v průběhu zpracování korigována i určitou mírou kritické sebereflexe, která by autorovo snažení vedla správnějším směrem. Projekt doporučuji k obhajobě a jako hodnocení navrhuji D.

V Praze, dne 31.1.2018

PhDr. Richard Biegel, Ph.D.